

На правах рукопису

ІГНАТЕНКО ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ

В.І.І. —

**ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ
АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ НА ЕТАПІ
ФОРМУВАННЯ РИНКОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ**

Спеціальність 08.02.03 - управління , планування
та державне регулювання економіки

Автореферат дисертації
на здобуття наукового ступеня
кандидата економічних наук

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана у Харківському державному університеті.

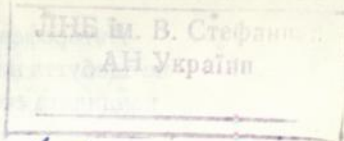
Науковий керівник - кандидат економічних наук ,
доцент Кац Анатолій Борисович

Офіційні опоненти - доктор економічних наук ,
професор Міщенко Володимир Іванович
- кандидат економічних наук
Кузьмічов Борис Олександрович

Провідна організація - Харківський державний економічний університет

Захист дисертації відбудеться " 30 " червня 1995 року.
о " 14 " години на засіданні спеціалізованої вченої ради К.02.02.10
Харківського державного університету за адресою :
310002 , м.Харків , вул. Мироносицька , 1 , ауд. 3-63 .

З дисертацією можна ознайомитися у Центральній науковій
бібліотеці Харківського державного університету за адресою :
310077 , м.Харків , майдан Свободи , 4 .

Автореферат розісланий " 30 " Травня 1995 року.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

А.Кац

А.Б.Кац

1. Загальна характеристика роботи

1.1. Актуальність теми дослідження

Сучасний стан економіки незалежної України характеризується глибокою кризою. Виробничий потенціал за останні 4 роки скоротився майже вдвічі, різко впав життєвий рівень населення, збільшилася його диференціація. "Ключова ланка стабілізації - здійснення радикальних економічних реформ, розбудова якісно нової економічної системи в Україні" - відзначив Президент Л.Кучма у своєму зверненні до Верховної Ради України 4 квітня 1995 р.

Україна дістала у спадщину від колишнього СРСР скалічену та вже хвору економіку, котра була зорієнтована головним чином на виробництво засобів виробництва та продукції ВПК. Виробництво споживчих товарів, у тому числі аграрного походження, не вдовольняло потреби населення. Тенденції до падіння обсягів виробництва сільгосппродукції виникли в період так званої "перебудови", коли вже став наявним провал Продовольчої програми, котра була прийнята ще у 1982 р., незважаючи на великі зусилля по реформуванню управління АПК.

Створення якісно нової економічної системи України, невід'ємною частиною якої є АПК, потребує адекватних підходів до побудови механізмів управління і регулювання, як на макроекономічному, так і на регіональному рівнях.

Аграрний сектор економіки розглядається не просто предметним, а ключовим у відродженні національної економіки, підвищенні життєвого рівня народу.

Старі методи стимулювання сільськогосподарського виробництва вичерпали себе. Необхідно створити нові реформаторські важелі управління, "...які ґрунтуються на нових відносинах власності, нових структурах господарювання, нових механізмах регулювання аграрних відносин", - підкреслював Президент Л.Кучма у зверненні до

Верховної Ради України .

В дисертаційній роботі розглядаються актуальні для перехідного періоду питання створення нового господарського механізму державного управління та регулювання агропромислового комплексу України, у взаємозв'язку з проблемами макроекономічного регулювання економіки в цілому .

1.2. Мета роботи і завдання дослідження .

Мета роботи полягає в тому , щоб сформулювати основні положення системи державного управління і регулювання АПК України , котрі підходили б до сучасного його стану і нових тенденцій розвитку .

Для досягнення цієї мети були сформульовані і вирішувались такі завдання :

- проведено економічний аналіз показників виробничої діяльності сільського господарства Харківської області у 1988-1993 роках .
- розглянута система державних закупок сільськогосподарської продукції , як основний елемент старого механізму управління аграрним сектором , і його зв'язок з переробною промисловістю , котра виробляє продукти харчування .
- вивчено у розвитку відносини власності на землю та інші засоби виробництва , відповідні їм організаційні форми аграрних підприємств , перспективи їх подальшого існування в нових умовах .
- вивчено і узагальнено досвід розвинених країн у сфері управління і регулювання економіки в цілому і її аграрного сектора , сформульовано на цій основі пропозиції , щодо можливості використання цього досвіду для сільського господарства України .
- обгрунтовано можливість створення основних елементів риночного механізму господарювання в аграрному секторі , відповідно особистостям перехідного періоду .
- обгрунтовано необхідність горизонтальної інтеграції сільськогосподарських , заготовчих та перероблюючих підприємств АПК на

базі їх взаємного акціонування .

- розглянуто питання управління формуванням ринку засобів виробництва для сільських виробників різних організаційних структур і масштабів виробництва .

- обгрунтовано необхідність цінового стимулювання , збільшення виробництва сільськогосподарської продукції на основі концепції цінового паритету і підтримання ціни .

- вивчено методи фінансово-кредитного і адміністративного регулювання економіки України та сформульовано пропозиції по їх вдосконаленню на сучасному етапі .

1.3. Предмет і об'єкт дослідження .

Предметом дослідження є механізм державного управління і регулювання АПК України на етапі формування ринкових відносин .

Об'єктом дослідження служить АПК Харківської області , включаючи колгоспи , радгоспи і приватний сектор .

1.4. Теоретична і методологічна основа роботи .

Теоретичною основою роботи є сучасна ринкова теорія державного управління і регулювання економіки АПК , законодавство України , Укази Президента і Постанови Кабінету Міністрів , праці вітчизняних та зарубіжних спеціалістів . Дисертація написана на основі використання наукової методології , котра оснований на діалектичному та історичному матеріалізмі , науковості і системності у підходах до розгляду економічних проблем і питань , адекватності рекомендацій реальним ситуаціям , в ній використані методи економіко-статистичного і факторного аналізу , групування , монографічні описи , табличний і графічний методи відображення економічних явищ .

1.5. Наукова новизна дисертації .

Елементи наукової новизни дисертації групуються по трьох напрямках .

По-перше , це земельна реформа і приватизація майна . Обгрун-

товано слідуючі нові положення :

- провести соціально-економічний експеримент по переходу до приватної власності на землю , до її масової приватизації ;
- грошову оцінку землі виконувати по аналогії з формуванням світових цін на нерухомість і землю в твердій валюті ;
- приватизацію землі проводити на платній основі ;
- обов'язково включити в процеси приватизації землі підрастаюче сільське покоління на основі спеціальних квот ;
- створити сітку регіональних комерційних іпотечних банків для кредитування під заклад землі та майна виробників аграрної продукції ;
- розділ на паї майна колгоспів і радгоспів повинен бути оснований на однакових принципах .

По-друге , елементами новизни у галузі агропромислової інтеграції і організаційних форм господарювання є :

- розгляд АПК для цілей його управління і регулювання у вузькому змісті, як агропромислової кооперації сільського господарства , заготівельної і переробної промисловості ;
- висновок про те , що нові організаційні форми сільськогосподарського виробництва , такі як малі підприємства , кооперативи та фермерські господарства , перебувають у стані становлення і розподіл існуючих господарств на багато малих ферм недоцільний , разом з цим потрібно здійснювати розукрупнення великих радгоспів і колгоспів , доведення їх до оптимальних розмірів ;
- пропозиції здійснювати горизонтальне інтегрування в АПК на регіональному рівні шляхом акціонування аграрних , заготівельних та перероблюючих підприємств .

По-третє , новими елементами механізму управління і регулювання АПК є :

- політика прискорення амортизації основних виробничих фондів сільського господарства по формулі 20-7-5 років , дооцінка їх вартості до

- рівня світових цін у твердій валюті ;
- спрощення системи податкообкладання виробників сільгосппродукції за рахунок відміни всіх податків , за винятком податків на землю і природні ресурси , в цілях підвищення конкурентноздатності продукції на зовнішніх ринках ;
- використання концепції паритету цін і підтримання державою закупівельних цін вище ринкових , рівноважних , в цілях стимулювання виробників сільгосппродукції ;
- розроблення механізму збору і узагальнення маркетингової інформації про потенціальний ринок засобів виробництва для сільського господарства ;
- пропозиція здійснювати систематично випуск і розміщення державних пільгових цінних паперів цільового призначення для сезонного сільськогосподарського виробництва замість емісійного кредиту ;
- обгунтування необхідності проводити індексування орендної плати не по загальнонаціональному дефлятору , а по індивідуальних індексах цін на продукцію орендних підприємств , що буде сприяти стримуванню інфляції .

1.6. Практична цінність роботи .

Практична цінність роботи полягає в тому , що реалізація розроблених в ній положень буде сприяти більш ефективному проведенню аграрної реформи в Україні , поживленню та подальшому росту виробництва сільськогосподарської продукції та продовольства , активному залученню у реформування аграрних відносин підрастаючого покоління , активізації інвестиційних процесів у сільському господарстві .

1.7. Апробація роботи .

Матеріали дослідження були включені у звіти кафедри економіки планування і прогнозування ХДУ по держбюджетній науково-дослідній роботі "Державне регулювання ринкових відносин України" , номер державної реєстрації ДРІА01008714Р . Основні положення дисерта-

ції були викладені на Міжрегіональній науково-практичній конференції : " Регіони у незалежній Україні " , Харків , березень , 1994 р. та на регіональній конференції : " Проблеми і перспективи формування цивілізованого суспільства в Україні " , Донецьк , березень , 1995 р.

1.8. Публікації .

За темою дисертації опубліковано шість робіт .

1.9. Структура і обсяг роботи .

Дисертація складається із введення , трьох розділів , закінчення та списку використаної літератури . У роботу включено 24 таблиці , 3 графіки , більше 90 посилань на джерела інформації та цитат . Загальний обсяг роботи 140 сторінок машинопису .

2. Стилий зміст роботи .

У введенні обгрунтовано актуальність теми дисертації , сформульовано її цілі та задачі , визначено об'єкт та предмет досліджу , його методологія , коротко викладено положення наукової новизни роботи , вказана її практична цінність і апробація . В першому розділі " АПК на перехідному етапі " викладено аналітичну характеристику сільськогосподарського виробництва Харківської області у 1988-1993 роках , розкриті причини його скорочення і кризового стану , проаналізовано взаємозв'язок державних закупок сільгосппродукції та виробництва товарів її переробки . Розглянуто відносини власності і нові організаційні форми підприємств АПК , а також особисті підсобні та фермерські господарства ; зроблено відповідні висновки . У другій главі " Управління АПК " показано трансформацію структур управління АПК в кінці 80-х та на початку 90-х років , розглянуто сучасні проблеми створення ринкового механізму господарювання у аграрному секторі економіки , обгрунтовано необхідність горизонтальної інтеграції сільськогосподарських , заготівельних та перероблюючих підприємств АПК , досліджено питання управління формуванням ринку засобів виробництва для сільськогосподарства , сформульовано висновки та пропозиції . В тре-

тому розділі " Державне регулювання АПК на етапі створення ринкових відносин " вивчено досвід розвинених країн у галузі регулювання економіки , особливості цінового регулювання сільськогосподарського виробництва , а також можливості фінансово-кредитного і адміністративного регулювання . Сформульовано висновки і пропозиції відносно використання закордонного досвіду , який може бути приміненний до умов України . У заключенні роботи підведено загальні висновки дослідження .

3. Основні положення та висновки дисертації .

3.1. Виробниками товарної сільськогосподарської продукції в Україні на даному етапі є колгоспи , радгоспи , міжгоспи , малі і орендні підприємства , кооперативи , фермери , особисті підсобні господарства населення . Управління і регулювання аграрного сектора економіки потребує не тільки загальних заходів з боку держави , а й індивідуального підходу до кожного із названих видів господарств .

3.2. Спад сільськогосподарського виробництва у загальному секторі розпочався ще у рамках колишнього СРСР в результаті зниження ефективності і перш за все продуктивності праці , зумовленого низькою економічною зацікавленістю виробників , про що свідчать дані таблиці 1 .

Таблиця 1 .

Показники роботи колгоспів , радгоспів та міжгоспів Харківської області.

(У % до 1988 р.)

ПОКАЗНИКИ	1989	1990	1991	1992	1993	1994
1. Валова продукція у порівнюваних цінах	105.4	101.4	84.2	73.2	70.9	57
2. Сільгоспугіддя	99.7	99.5	95.5	91.1	89.9	89
3. Продуктивність праці	109.5	106.6	90.5	80.0	79.0	73
4. Виробництво валової продукції на 1 га сільгоспугідь	105.7	102.0	88.2	80.3	78.8	64

Відсутність сильних економічних стимулів до росту обсягів виробництва обумовлена тим фактом, що на ринку сільгосппродукції давно вже існує монополія держави, яка закуповує значну кількість сільгосппродукції за цінами, які вона встановлює нижче ринкових. Так у 1994 р. частка держави у проданій колгоспами і міжгоспами продукції складала по зерну - 65%, соняшнику - 64%, скоту і птиці - 58%, молоку 91%, яйцям - 68%. Вже давно назріла необхідність переходу у відносинах між сільським господарством та державою на економічні, зокрема ринкові механізми. Для цього необхідно, щоб держава виступала як рівноправний з другими суб'єктами покупець сільгосппродукції за цінами, які складаються на ринку. У зв'язку з цим позитивну роль повинні зіграти заходи Президента України по ліквідації з 1995 р. монополії держави на заготівку і переробку сільськогосподарської продукції, зокрема, скорочення обсягів обов'язкового постачання державі і перехід на дволанкову систему з подальшим розширенням біржево-контрактного обороту.

Падіння обсягів виробництва сільгосппродукції в кінцевому результаті призвело до зменшення випуску продовольчих товарів. У 1994 році без урахування вино-горільчаних виробів та пива, падіння по Харківській області склало 22% проти 7,3% у 1993 р. зрівняно з попереднім.

3.3. У аграрному секторі як і колись домінує колгоспно-кооперативна і державна власність на засоби виробництва. Нові організаційні форми, такі як малі підприємства і кооперативи, знаходяться на початковій стадії становлення. Більше того, число нових кооперативів в сільському господарстві скоротилося з 52 у 1990 р. до 20 у 1993 р. У 1994 р. у них було всього 74 працюючих проти 345 у 1993 р. Малі підприємства в сільському господарстві розвивались до 1993 р. кількісно.

У 1994 р. відбувся різкий спад , в цьому році в них було 399 працюючих проти 755 в попередньому . Топчеться на місці так зване фермерство . За 1994 р. число фермерських господарств в області збільшилось на 133 і досягло 1002 на 1 січня 1995 р. Їм належить 32,3 тис.га сільгоспугідь , тобто по 32 га в середньому на одне господарство . На їх долю приходить близько одного відсотка валової продукції сільського господарства . У 1994 р. було приватизовано 13 сільськогосподарських підприємств , в тому числі 7 радгоспів перейшли в колективну власність . У ході земельної реформи здійснюється перерозподіл земель , питома вага радгоспів і колгоспів скорочується , а підсобних господарств населення і фермерів зростає . У 1994 р. структура сільськогосподарських угідь по названим формам володіння склала відповідно 88,2% , 10,4% і 1,4% .

Орендні відносини в аграрному секторі не одержали відповідного розповсюдження . Немає навіть статистики по цьому питанню . Головна причина полягає в тому , що орендар державного майна не тільки не одержує яких-небудь переваг перед держпідприємством , а , крім податків та інших обов'язкових платежів , мусить вносити ще й орендну плату . Так , наприклад , радгосп імені газети " Известия " перейшов на оренду у 1991 р., але у 1994 р. змушений був розірвати договір і повернутися до попередньої форми . Стимуванню цієї форми ринкових відносин сприяв мараторій на викуп орендованого майна . Не сприяє розвитку орендних відносин і остання методика визначення орендної плати . Справа в тому , що коефіцієнти диференціації загальної ставки в розмірі 1,4 і 0,8 означають , що доля активної частини майна повинна складати 53,3% , а пасивна 46,7% для випадку рівноцінності розрахунків по загальній і диференційованій ставкам . Якщо господарство , яке переходить на оренду має більш високу частку активних основних фондів , то воно програє в орендній платі в порівнянні з її ра-

хунком по загальній ставці і навпаки . Поскільки розрахунки ведуться по залишковій вартості майна , відбуваються зрушення на користь зменшення долі активної частини . Це зрушення не може бути відновлене за рахунок використання амортизаційних відрахувань на придбання нових активних основних фондів , так як в умовах інфляції їх ціни зростають скоріше , ніж індексація основних фондів , що занижує оцінку вартості основних засобів сільськогосподарських підприємств , а відповідно і сум амортизації , що звужує інвестиційні можливості господарств .

Механізм корегування орендної плати на загальноукраїнський індекс інфляції , запропонований у методиці визначення орендної плати , стимулює орендаторів до підвищення цін на свою продукцію темпами , які вище республіканських , в цілях одержання відносної економії по орендній платі . В зв'язку з цим пропонується проводити корегування орендної плати по індивідуальному індексу цін на продукцію конкретного орендного підприємства , а ставку орендної плати за держмайно знизити до 5% річних .

Центральним питанням аграрних відносин є питання про власність на землю , яке для України має глибокі історичні корені . Сучасна земельна реформа , яка розгортається у повільненому темпі , має ряд недоліків , які можуть привести до надто небажаних наслідків . По-перше з її поля зору випали пенсіонери , які проробили в господарствах багато років і які мають не менше прав отримати землю у власність , ніж ті , які працюють в колективах . По-друге , земельна реформа випускає з поля зору інтереси підростаючого покоління , яке проживає в сільській місцевості , але не зайняте поки що на роботі в сільгосп підприємствах . Не маючи надії одержати у власність землю / пай / , ця перспективна для аграрного сектора група населення буде шукати собі

пристосування в місті , де вже зараз є лишок робочої сили . В зв'язку з цим пропонується в законодавчому порядку врахувати інтереси підростаючого покоління при проведенні земельної реформи . В зв'язку з цим доцільно провести в декількох областях України , соціально-економічний експеримент по приватизації землі , з метою урахування його результатів для коригування земельної реформи . Згідно з указом президента України , землі передаються безкоштовно в колективну власність . Проте сертифікати на право приватної власності на земельний участок можуть бути об'єктами ринкових операцій . Однак , більш доцільним буде введення викупу за переданий у приватну власність участок землі . Розмір плати може бути диференційований , від чисто символічної до ринкової , однак принцип платності мусить бути реалізований , бо як відомо , те , що дається безкоштовно , не цінується людьми .

Грошова оцінка землі в умовах інфляції і високих банківських відсотків призводить до суттєвого зниження цін на земельні участки . В цих умовах доцільно використовувати світовий досвід і оцінювати землю по аналогії з формуванням світових цін на нерухомість , у т.ч. на землю , враховуючи специфіку України .

3.4. АПК в загальноприйнятому розумінні являє собою конгломерат галузей , починаючи від сільського господарства і закінчуючи торгівлею продовольчими товарами , охоплює близько 2/5 продукції народного господарства . Для практичних цілей управління і регулювання слід розглядати АПК у вузькому розумінні як кооперацію сільського господарства з ^{торгівлею} торгівлею і переробною промисловістю . Саме ці три основні структури АПК необхідно інтегрувати на регіональному рівні (район, область) . Механізмом інтеграції може бути взаємне акціонування виробників , заготівельників та перероблювачів сільгосппродукції на базі еквівалентного обміну пакетами акцій на першому етапі в зв'язку з відсутністю у них вільних фінансових коштів . Це зруйнує галузевий моно-

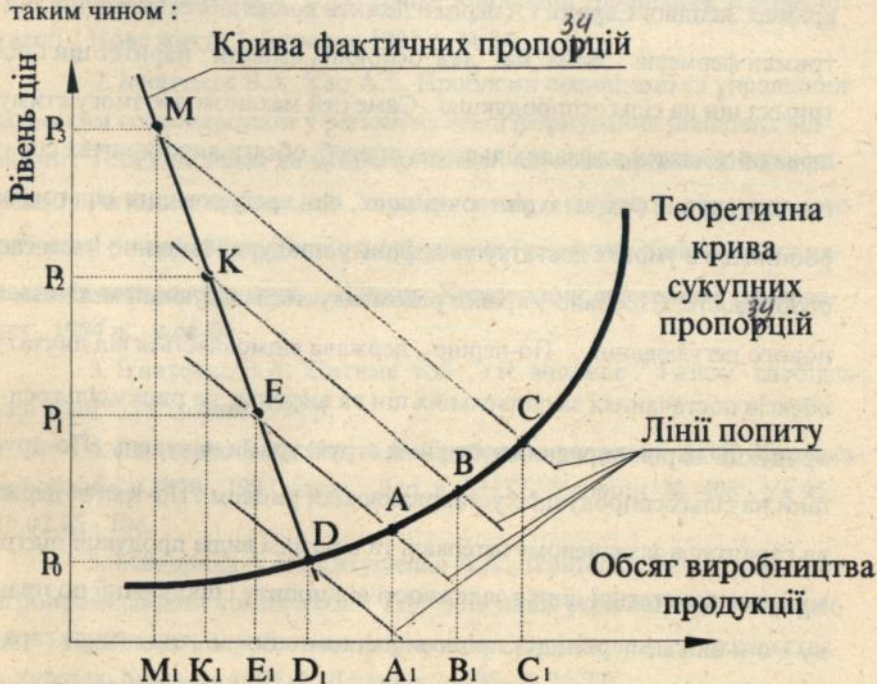
полізм в цьому секторі економіки і підвищить ефективність виробництва продовольчих товарів .

3.5. Селянство України , до якого слід віднести і робітників радгоспів і міжгоспів , безпосередньо зацікавлено в приватизації землі і засобів виробництва . Його диференціацію за інтересами у результатах приватизації можна здійснити слідуячим чином , враховуючи , що земля у колишньому СРСР ніколи не була власністю селян . Можна виділити п'ять груп : працюючі особи , пенсіонери , підростаюче непрацююче покоління , спадкоємці померлих селян , колишні власники у особі поміщиків і " кулаків " та їх нащадки , котрі були експропрійовані та репресовані по політичних мотивах . Знайти єдині цілі приватизації аграрної власності з урахуванням інтересів названих груп населення надто важко . Проте , інтереси підростаючого покоління обов'язково необхідно урахувати законодавчо . В іншому випадку можливий відток молодої робочої сили з сільського господарства до міста , де вже є її надлишок .

3.6. Аналізуючи досвід розвинутих країн відносно функціонування господарського механізму в аграрному секторі необхідно мати на увазі головне : - наявність перевиробництва , тобто надлишку сільгосп-продукції при повному задоволенні платежездатного попиту населення на продовольство .

В Україні в цей час існує великий дефіцит аграрної продукції , передусім продовольства . Тому у роботі було приділено особливу увагу вивченню тих агрегатів механізму управління і регулювання , які сприяють високому рівню виробництва продукції та його ефективності . До їх числа відносяться різноманітні форми власності та підприємницької діяльності в аграрному секторі при провідній ролі приватної власності , конкуренція між виробниками , вільне ціноутворення на продукцію , роботи і послуги аграрного сектора , демонополізація заготівель-

ного сектора і переробної промисловості, державне регулювання сільського господарства в інтересах як виробників, так і кінцевих споживачів на основі економічної підтримки фермерів. На жаль, слід констатувати, що в аграрному секторі України практично не діють ні один із названих елементів механізму управління і регулювання. У нормальній ринковій економіці ріст цін, як правило, стимулює виробників збільшити обсяги виробництва продукції, оскільки ціна виконує функцію перерозподілу ресурсів. З другого боку, зниження рівня цін супроводжується збільшенням попиту на продукцію. Відомо, що попит на сільгосппродукцію та продовольство малоеластичний. В умовах України підвищення цін на сільгосппродукцію супроводжувалось різким скороченням обсягів виробництва. Цю ситуацію можна показати графічно таким чином:

Мал.1. Пропозиція та попит на продукцію сільського господарства України у 1992 - 1994 роках.

На графіку показано, що підвищення цін на сільгосппродукцію у 1992 році з P_0 до P_1 супроводжувалось зменшенням її виробництва і пропозиції на величину $E1D1$. Подальший ріст цін у 1993 - 1994 роках не тільки не стимулював збільшення пропозицій, а навпаки, супроводжував зниження обсягів виробництва до величин $K1$ і $M1$. Як наслідок, в умовах відсутності названих вище елементів господарського механізму, лібералізація цін не призвела в Україні до стимулювання виробництва, викликала лише гіперінфляцію і на порядок знизила життєвий рівень населення. При цьому ціни на товари і послуги, котрі споживаються аграрним сектором, ростуть швидше цін на сільгосппродукцію, що в свою чергу породжує проблему паритету цін.

3.7. В основі регулювання сільського господарства у розвинутих країнах Західної Європи і Америки лежить концепція економічної підтримки фермерів. Вона має два основних аспекти: паритет цін і підтримка цін на сільгосппродукцію. Саме цей механізм дає змогу стимулювати достатні для задовільнення потреб обсяги виробництва сільгосппродукції. Разом з цим очевидно, що врегулювання сільгоспвиробництва в умовах достатку та дефіциту продукції повинно мати свої особливості. Стосовно України рекомендується слідуєчий механізм цінового регулювання. По-перше, держава відмовляється від диктату обсягів постачання і закупівельних цін та виступає на ринку сільгосппродукції як рівноправний з другими структурами покупець. По-друге, ціни на сільгосппродукцію устанавлюються ринком. По-третє, держава гарантує в зазначеному інтервалі та в розрізі видів продукції підтримування паритетної ціни в залежності від попиту і пропозиції по правилу: чим більше перевищує пропозиція над попитом, тим менше гарантований відсоток паритетної ціни. Можна уявити, що третій механізм регулювання може бути пристосований в подальшій перспективі, коли ринок України буде насичений сільгосппродукцією.

У роботі висунуто та обгрунтовано пропозиції щодо необхідності створення сітки регіональних комерційних земельних (потечних) банків ; щорічного спеціального випуску державних (аграрних) цінних ^{паперів} ~~бондів~~ з строком погашення в один рік , котрі розміщуються Національним банком України серед юридичних та фізичних осіб на пільгових умовах в цілях створення реальних кредитних ресурсів для цільового кредитування сільгоспробіт замість емісійних кредиторів , а також прискореної амортизації основних фондів сільгоспідприємств в цілях розширення інвестиційної бази та прискорення оновлення виробничого апарату .

4. Основні положення дисертації опубліковані у таких роботах .

1. Ігнатенко В.А. Щоб краще жили наші трудівники . Інтерв'ю газеті " Нове життя " , 6 травня 1991 р. № 54 .

2. Ігнатенко В.А., Кац А.Б. Проблеми організації та управління сільським господарством у регіоні на етапі формування ринкових відносин : Тези доповідей на міжрегіональній науково-практичній конференції . Регіони в незалежній Україні : пошук стратегії оптимального розвитку , секція 3 : проблеми формування і розвитку регіональних механізмів господарювання . - Харків ; Харківський державний університет , 1994 р. - с.65-66.

3. Ігнатенко В.А. Житиме той , хто впливе ." Газета слобідський край " , 19 травня 1994 р.

4. Ігнатенко В.А., Кац А.Б. Проблеми розвитку АПК Харківської області у 1990 - 1993 роках . Деп. в ДНТБ України № 408 - Ук 95. 19.02.95 - 10с.

5. Мандрика А.П., Євтушенко А.А., Ігнатенко В.А. Управління агропромисловим комплексом : Тези доповідей регіональній конференції : Проблеми і перспективи формування цивілізованого суспільства в Україні , березень 1995 р., Донецьк , 1995 - с. 75-77.

6. Ігнатенко В.А., Кац А.Б. АПК України на перепутьє : Сільський журнал , № 2-3 , квітень 1995 р. с.31-32 .

ANNOTATION

Vladimir A. Ignatenko . State management and control of the agricultural complex of the stage of the forming of the marketing in the Ukraine . Thesis for the Candidate degree of the economic science . Speciality No 8.02.03 - Management , Planing and state Regulation of the Economic . Kharkov State University , Kharkov , 1995 .

There are six works published to the theme of this thesis . An analysis of the agriculture production was made in Kharkov region in 1988 - 1994 . The possibilities of the making use of the developed countrie's experience in management and control of the agriculture on which base formulated suggestions aceptable for the Ukraine were researched .

The need of the horizontal integration on the level of the region of the agriculturel , procurement and processing enterprises through their mutual joining is substantiated . The mechanism of the gethering and generalizing of the marketing information about the potential market of the means of production for the agriculture is ottered . The suggestions for the price and financial regulation of the agriculturel complex are substantiated .

Key words : state sale purchases , relation of the property , mechanism of the market management , economic integration , price-regulation , financial credit regulation , administrative regulation .

А Н Н О Т А Ц И Я

Игнатенко Владимир Андреевич . Государственное управление и регулирование агропромышленного комплекса на этапе формирования рыночных отношений в Украине .

Диссертация на соискание ученой степени кандидата экономических наук по специальности 08.02.03 - управление , планирование и государственное регулирование экономики : Харьковский государственный университет , Харьков , 1995 .

По теме диссертации опубликовано шесть работ , проведен анализ сельскохозяйственного производства харьковской области в 1988-1994 годах , исследованы возможности использования опыта развитых стран в управлении и регулировании сельского хозяйства , на основе чего сформулированы предложения , приемлемые для Украины .

Обоснована необходимость горизонтальной интеграции на уровне региона сельскохозяйственных , заготовительных и перерабатывающих предприятий путем их взаимного акционирования . Предложен механизм сбора и обобщения маркетинговой информации о потенциальном рынке средств производства для сельского хозяйства . Обоснованы предложения по ценовому и финансово-кредитному регулированию агропромышленного комплекса .

Ключові слова : Державні закупки , відносини власності , ринковий механізм господарювання , економічна інтеграція , цінове регулювання , фінансово-кредитне регулювання , адміністративне регулювання .

180 9/9 A

Відповідальний за випуск
к . е . н . , доцент

А.Б.Кац

Підписано до друку 25.05.95. Формат 60x84 1/16 .
Папір друкарський . Обсяг 1,0 д.а. Комп'ютерна верстка .
Тираж 100 примірників . Заказ № 147 . Безкоштовне .

Фірма "Автограф" . 313540 , Харківська обл., м.Лозова ,
вул. Леніна 7 , тел. (05745) 2-30-50 , факс. (05745) 25-777 .

453151

A

32.681
AB 32.681